

Torna-me'l a explicar (Contes)

Se'l sap de memòria! Tot de memòria!

Qüestions per al diàleg:

- 1 Quins records teniu dels contes que us explicaven? Per què creieu que agraden tant els contes? On és la màgia?
- 2 Els contes son només un entreteniment o juguen algun altre paper en el procés de desenvolupament i aprenentatge dels infants?
- 3 Dedicuem atenció a la tria dels contes o ja ens va bé qualsevol conte? Quins aspectes cal valorar a l'hora de triar els contes? Es millor que els triïn els infants o els adults?
- 4 Hi ha estones per als contes, a casa? I a l'escola? Per als infants, quina diferència hi ha entre llegir contes i escoltar-los quan una altra persona els explica? Quines virtuts té llegir-los i quines explicar-los?
- 5 Com podem afavorir, a casa i a l'escola, que els infants se sentin atrets per la lectura?

Parlem-ne tots plegats!

Diàleg al prestatge dels contes.

- Està a punt d'arribar l'hora del conte!- comenta neguitós el conte d'Els tres porquets. - Ja tremolo! No heu vist com tinc d'atrotinada la tapa? Ja no se'm veuen ni els dibuixos de tan gastadet que estic! Ja hi tornem a ser com cada dia!

- No et queixis! -comenta el conte de Rapunzel. - A mi ja m'agradaria estar tan - Jo vaig venir com a regal

d'aniversari de la veïna Patrícia - comenta el més grassonet -, i com que la meua història és llarga i no es pot llegir en un sol dia, hauré d'esperar uns quants anys encara perquè es fixi en mi.

- Ni-no! Ni-no! - Crida el conte de l'ambulància - Jo vaig aparèixer un dia de pluja, fa uns quants anys. El meu soroll van omplir la casa durant una bona temporada.

- No cal que ens ho recordis! Encara no ho hem pogut oblidar - rondina tot tibet el llibre d'Els sentits-. Per a mi, el dia més feliç va ser quan em van portar a l'escola i vaig ser el protagonista de la setmana. Però darrerament estic un xic oblidat.

- Però si ja se'm sap de memòria! Tot de memòria!!! Paraula per paraula -seguia insistint el conte d'Els tres porquets.

- Pot ser sí -comenta l'ordinador que hi ha obert sobre la taula. - Però et proposo que avui et fixis amb quina força bufa quan fa de llop o amb quin entusiasme aplaudeix quan se socarrima el cul!

- Però tu, què en saps de tot això, ordinador portàtil? - Pregunta el conte ambulància.

- Però, en quin món viviu? Que pot ser us penseu que només es poden mirar i llegir contes passant per les vostres pàgines? Ja veig que no coneixeu "Una mà de contes"* ni les altres formes digitals d'accés als contes!

- Potser sí...Però, què voleu que us digui? A mi, quan arriba el vespre, m'encanta estar a la falda de la mare o del pare i sentir com els ulls dels més menuts de la casa estan clavats a les meves il·lustracions, i les veus reciten els meus textos...

* <http://www.super3.cat/unamadecontes/>

Vestir-los d'adults/ posar-los uniforme?

He vist uns escots i unes sabates de taló ...

Qüestions per al diàleg:

1 Les modes en el vestir, assimilen els estils dels adults als dels infants. De quina manera ens deixem influir nosaltres mateixos per les modes o tendències? Quins criteris fem servir a l'hora d'adquirir la roba per als nostres fills? Quina importància concedim al seu gust a l'hora de triar?

2 Com ajudar els infants a entendre la diferència entre disfressar-se i anar vestit per a cada circumstància, sense menysprear les seves fantasies ni cedir a tots els seus capricis?

3 Quins avantatges educatius té per als pares i mares que els fills no portin uniforme per anar a l'escola? I quins avantatges pràctics pot tenir que sí en portin?

4 Com podem afavorir, a casa i a l'escola, que els nens i nenes valorin el fet de vestir-se adequadament al lloc on són, o a l'activitat que fan?

Parlem-ne tots plegats!

L'Estel i Rita s'adrecen cap al pis del cycle mitjà per començar les classes de la tarda. Quan passen per davant dels lavabos de les nenes, senten molts crits i entren a veure.

Un grup nombrós de nenes estan arrambades a les parets i pel mig "desfilen" tres alumnes, com si fossin models. Quan les nenes que desfilen s'adonen que les mestres les estan mirant, fugen cap dins d'un vàter. Les altres, decebudes, protesten:

- Joo ara que ens ho

estàvem passant tant bé!

- Au, va, cap a classe tothom!- diu la Rita

- Jo em quedo a parlar amb aquestes tres.- diu l'Estel-

Poc a poc es van obrint les portes i, entre excuses i canvis de roba,

- Vinga, canvieu-vos, poseu-vos la bata i expliqueu-me què estàveu fent aquí.

- Doncs res! Ja ho has vist: una desfilada ...

- Sí, una desfilada de no res...

- I amb quina roba desfilàveu?- pregunta la mestra

Silenci i mirades creuades

- No anàveu pas amb la bata. - diu l'Estel.

- No... era amb roba de casa...

- Però no m'ha semblat roba vostra: He vist uns escots i unes sabates de taló que no porteu per casa.

Les nenes es miren entre elles. I la més agosarada diu:

- Segur que a tu també t'agraden! Mira! - i comença a treure peces de roba del lavabo on ha quedat tot per terra, i les ensenya a la mestra.

- No..., si encara ...!- fa la mestra - Però d'on heu tret tot això?

- De la germana gran de la Marina... - diu una de les nenes

- ...I de casa la seva mare...- diu una altra

- Està bé, està bé.... Tu, Lúcia. canvia't aquesta samarreta, i cap a classe.

- Però si aquesta és la que portava per venir a escola! - reacciona la nena

- Així has sortit de casa aquest matí? - pregunta l'Estel sense poder dissimular la cara de sorpresa.

- Sí.... me la van portar els tiets que van anar a Disneyland

- Clar, ... sí, ja veig....- diu la mestra, desconcertada per l'escot i els brillantons - No badeu, canvieu-vos i després en parlem!

L'Estel, la mestra, no se'n sap avenir... Tot dirigint-se cap a la classe, recorda com li agradava disfressar-se, amb les amigues, quan ella tenia la mateixa edat... I posar-se les sabates de talons de la mare...i pintar-se els llavis... Ara, és clar, aleshores s'anava amb uniforme a l'escola... i Disney només feia la Blancaneus...

www.escolacristiana.org?butlleti=55&article=27

Divertir-se. Tot s'hi val?

És la part dura de la feina d'educar els fills...

Qüestions per al diàleg:

- 1 L'espai, les estones o les activitats que hom fa per divertir-se poden estar al marge dels valors i les normes socialment i civilment acceptades?
 - 2 Com acostumen a passar les estones d'oci els nostres fills / alumnes? Coneixem els seus amics, el que acostumen a fer, on van? En parlem amb ells? Com?
 - 3 De quina manera la iniciativa de pares, professors o monitors pot suggerir, orientar l'oferta d'oci dels nostres fills?
 - 4 La confiança és l'actitud bàsica per a educar, i més en l'adolescència. Com acompanyar, estar al costat, escoltar i corregir, si cal, deixant clar que hi uns límits que no podem admetre que es traspassin?
 - 5 Quina és per a nosaltres l'actitud correcta front a un "disbarat" puntual dels nostres fills? Com entenem les accions dels mossos, de la guàrdia urbana, etc.
- Parlem-ne tots plegats!**

La mare d'en David està amoïnada... ha caçat al vol una conversa pel mòbil entre el seu fill i en Lluís, un amic de tota la vida, ... i no li ha fet bona impressió. El dissabte, acompanyen en David al partit de bàsquet, allà es troben amb el pare d'en Lluís que els proposa endur-se el seu noi perquè els dos amics passin junts la tarda del dissabte. Com que tots insisteixen... ells cedeixen, una mica a contracor.

- Abans de les 9 has de ser de tornada a casa, David.
- Síííí, no patiu, que estaré amb el Lluís.
- Estareu jugant a alguna cosa, a casa?
- Potser sortirem a fer un tomb per la plaça i trobar-nos amb alguns companys de la classe ...
- Només per la plaça, eh! Que jo us estaré vigilant! - diu mig en broma el pare d'en Lluís
- Abans de marxar, el pare d'en David, li diu al pare d'en Lluís:
- Ja cal que els vigilis bé aquests dos, que no ens en refiem del tot! En arribar a casa us trucarem i us expliquem una cosa.
- Quan es truquen, decideixen de veure's i parlar una estona. La mare d'en Lluís pregunta si passa alguna cosa, i la mare d'en David li explica les seves sospites:
- Els nois es troben per fer "pintades" en algun lloc del barri, amb altres nanos, durant el cap de setmana. Tu has vist o has sentit res sobre aquest tema?
- Mira, a mi em va estranyar que en Lluís s'enfadés molt amb mi perquè li volia obrir la bossa d'esport, l'altre dia...
- Els pares d'en Lluís inicialment no s'ho poden creure. Però mentre els nois estan amb la Wii, els pares miren la bossa del seu fill i hi troben uns esprais... es queden glaçats.
- Un disbarat, tots l'hem fet, quan érem com ells... - diu el pare d'en Lluís.
- Però per divertir-se no tot s'hi val, no? - Els pregunta la mare d'en David.
- No, no es pot acceptar de cap manera que es diverteixin tot fent malbé portes i façanes del barri.
- A més, els poden detenir... que fer pintades és delictes!
- Què dius! Això és més seriós, doncs.
- Avui mateix, al Lluís li cau un bon càstig!
- Em sembla que a més del nostre disgust i que estem molt enfadats, cal pensar de quina manera els fem veure que fer pintades no està ben fet.
- Al cap d'uns minuts, el "cal fer-hi alguna cosa" es va imposant. I comença una pluja ràpida d'idees entre tots. Després cadascú a casa seva farà el que cregui més oportú.
- Ara mateix, el que primer ens cal fer és preparar-nos per afrontar el xàfec que ens caurà al damunt quan els nois ens tirin en cara el fet d'haver escoltat les seves converses i mirat les seves bosses.
- És la part dura de la feina d'educar els fills...

www.escolacristiana.org?butlleti=55&article=28

Nadal

Fer el pessebre s'ha convertit en una catequesi improvisada

Qüestions per al diàleg:

- 1 Fer el pessebre és l'únic costum nadalenc que no va lligat al consum, com ens diu l'expert pessebrista Enric Benavent. Quina importància atorguem, doncs, a aquest costum a les nostres llars i escoles?
- 2 Com podem fer una "catequesi familiar" del fet de muntar i tenir el pessebre a casa i/o a l'escola pe les festes de Nadal?
- 3 Amb la pèrdua d'alguns trets més propis de la tradició cristiana s'està empobrint la cultura general dels nostres fills i alumnes. Com podem rescatar alguns conceptes i costums gràcies al pessebre?
- 4 El pessebre és gaire bé la única presència icònica en de Jesús en moltes llars. Com ens imaginem una pregaria senzilla, en motiu de l'Advent, del Nadal?

Parlem-ne tots plegats!

- Ves en compte que no es trenqui! - diu l'àvia al Raül

- Ja ho faig , àvia! Si l'any passat ja el vaig penjar jo, l'àngel dels pastors!

- Puc posar jo la Maria i en Josep? - pregunta la menuda de la casa

- Mireia, no són en Josep i la Maria! - diu l'àvia amb to de reny- són la Mare de Déu i Sant Josep!

- Ai, sí! Santa Maria i Sant Josep... Però puc posar-los jo?

- Els posaràs al final de tot, quan tinguem acabada l'anunciació als pastors.

- La què? - pregunta Mireia?

- Ai, Mare de Déu! Ja és trist que de l'àvia a la néta necessitem un traductor! -fa l'avia sospirant

- Però què dius, àvia?

L'àvia agafa els dos nets, i els porta a seure amb ella al sofà, deixant per un moment el pessebre de l'aparador del menjador per acabar.

- Veniu que us explico una història: La història del naixement de Jesús! - fa amb to de solemnitat.

- Sí, sí, àvia! Que ens agrada molt com l'expliques tu!

I l'àvia, amb un nét a cada costat, els va explicant tota la història. Accentuant els noms i els termes (l'arcàngel Gabriel, els esposoris de la Mare de Déu i Sant Josep, l'anunciació als pastors...).

Els nens, captivats per la veu i la narració de l'àvia, l'escolten embadalits sens interrompre-la. Quan l'àvia dona la història per acabada, no ho fa com amb els contes que explica ("Vet aquí un gat...") i els nens li demanen per què.

- És que aquesta història que us he explicat no és un conte. Es de debò!

- Vols dir, àvia? - pregunta en Raül - Això dels àngels no és màgic?

En aquell moment, entra la Rosa.

- Hola, mare! - s'apropa i li fa un petó- Hola, fills! - Els fa un petó a cada un i pregunta -Que esteu fent el pessebre?

- Ara estàvem explicant la història del naixement de Jesús - respon l'àvia.

- Que és de debò! Amb els àngels i tot!

- No, els àngels son màgics! Oi, àvia?

- Em sembla, filla, que fer el pessebre s'ha convertit en una catequesi improvisada! - diu l'àvia a la seva filla.

- A mi em sembla que el que tu fas amb els nens és preciós, per preparar el Nadal! - diu la Rosa fent una abraçada a l'àvia. - Ara, a veure com ho podem explicar això dels àngels ...

- fa, tot mirant els seus fills i seient amb ells.

